

Anonimizált változat

Fordítás

C-351/21 – 1

C-351/21. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2021. június 4.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Justice de paix du canton de Forest (Belgium)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2021. április 13.

Felperes:

ZG

Alperes:

Beobank SA

Justice de paix du canton de Forest (Forest körzeti békebíróság, Belgium)

Határozat

A békebíróság a következő határozatot hozza az alábbi ügyben:

- **ZG**, [omissis]
[omissis] [A felperes és ügyvédje személyes adatai]

felperes

- **Société anonyme BEOBANK**, korábban CITIBANK BELGIUM SA
[omissis] [az alperes és ügyvédje személyes adatai]

alperes ellen,

[omissis]

[Az eljárás előzményei]

Indokolás

A ZG által előterjesztett kereset a BEOBANK marasztalását kéri 1984 euró megfizetésére, amely összeg a betéti kártyájáról teljesített „jóvá nem hagyott” kettős fizetési műveletből tevődik össze.

A belga illetőségű ZG a belgiumi BEOBANK-nál bankszámlával és ahhoz tartozó betéti kártyával rendelkezik.

A 2017. április 20-ról 21-re virradó éjszaka Spanyolországban, Valenciában tartózkodott.

Azt követően, hogy egy mobil terminálon keresztül először egy 100 eurós (0 óra 35 perc) betéti kártyás fizetésre került sor az általa díszkónak, a BEOBANK által pedig „bordélyháznak” minősített helyszínen, ugyanezen a terminálon ugyanezzel a betéti kártyával két másik fizetést teljesítettek 991 euró (1 óra 35 perc) és 993 euró (2 óra 06 perc) összegben. Egy harmadik fizetési műveletet is kezdeményeztek 994 euró összegben, de ennek visszautasítására került sor (2 óra 35 perc).

ZG elmondása szerint már nem emlékszik arra, hogy italfogyasztását követően mi történt a helyszínen.

2017. április 23-án ZG letiltotta a kártyáját a CARDSTOP-nál.

2017. április 29-én ZG feljelentést tett a brüsszeli rendőrségen a bankkártyája ellopása és csalárd felhasználása miatt.

A kártérítésen (500 euró) kívül ZG az általa „jóvá nem hagyottnak” tartott második és harmadik fizetési műveletek visszatérítését kéri a belga Code de droit économique (gazdasági jogi törvénykönyv) akkor hatályos VII.35. cikke alapján. A BEOBANK elutasítja a visszatérítés iránti igényt, arra hivatkozva, hogy e fizetési műveleteket jóváhagyták, vagy ZG legalábbis súlyosan gondatlanul járt el.

A felek különösen abban nem értenek egyet, hogy ZG milyen típusú helyen járt, hogy kábítószer felhasználásával elkövetett csalás áldozata-e, vagy hogy bordélyházban járt-e, ahol szexuális szolgáltatásokban részesülhetett.

Fontos ténybeli kérdés az, hogy kinek a javát szolgálták az egyes fizetések. Hagyományosan egy harmadik személy által a sértett betéti kártyájával elkövetett csalás a csalás elkövetője számára vásárlásokat vagy készpénzfelvételt tesz lehetővé. Márpedig a jelen ügyben a csalásból származó előny e harmadik személy bankszámláján jelenhetett meg, ha a ZG által előadott tényállást fogadjuk el.

A BEOBANK – úgy tűnik, hogy ZG jogi képviselőjének kérelmére – csak a „COM SU VALENCIA ESP” jelzéssel jelölte meg a terminál elektronikus azonosító számát és földrajzi helymeghatározását az ügyletek kedvezményezettje kilétének feltüntetése nélkül.

A perbeszédeket követően az ügyet elhalasztották a BEOBANK számára lehetővé téve további kiegészítések előadását, ami nem vezetett további eredményre.

A BEOBANK nyilatkozata szerint a terminál üzemeltetőjétől, az AŦOS cégtől nem kapott kiegészítő felvilágosítást. A spanyol SABADELL bank az, amely vélhetően megtagadja az érintett kereskedő azonosító adatainak közlését.

Márpedig a belga gazdasági jogi törvénykönyv 2017-ben hatályos VII.18. cikke értelmében;

„Miután az egyszeri fizetési művelet összegével a fizető fél számláját megterhelték [...], a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója [...] a következő információkat haladéktalanul a fizető fél rendelkezésére bocsátja:

1° a fizetési művelet azonosítását lehetővé tevő hivatkozás, valamint adott esetben **a kedvezményezettre vonatkozó információk;**

[...]

Az a kérdés merül fel, hogy meddig terjed a pénzforgalmi szolgáltató kötelezettsége a kedvezményezettre vonatkozó információkkal kapcsolatban. Amennyiben a BEOBANK elmulasztotta a kötelezettségét, a bíróság levonhatja ennek következményeit a vitatott fizetési műveletek visszatérítési kötelezettsége és/vagy a pénzeszközök harmadik féltől való visszaszerzésének esélyvesztésére vonatkozó kártérítési kereset tekintetében.

Az eljárásban részt vevő felek nem vitatják, hogy a belga gazdasági jogi törvénykönyv VII.18. cikke alkalmazandó a tényállásra.

E rendelkezés a 2007/64/EK irányelv 38. cikkének a belga jogba történő átvétele.

A BEOBANK azt állítja, hogy e rendelkezés csupán gondossági kötelmet ró rá, és csak azt írja elő számára, hogy közölje azokat az információkat, amelyeket a közvetítő bank át kíván adni számára, és ha a tájékoztatás nem kielégítő, a fogyasztóra hárul, hogy az említett közvetítő bankhoz forduljon. A jelen ügyben a BEOBANK indítványozza, hogy a békebíróság, adott esetben, „bírósági felhívást” bocsásson ki a spanyol bankkal szemben annak érdekében, hogy az terjessze elő az ügylet kedvezményezettjének azonosítását lehetővé tevő iratokat. Kielégítő válasz hiányában akár sor kerülhet vizsgálat indítására is, megkeresés útján, a SABADELL (a spanyol bank, ahol a számlát nyithatták) szerveinek nyilatkoztatása érdekében. A BEOBANK az álláspontját az irányelv szövegében szereplő „adott esetben” fordulatra alapítja.

ZG ezzel szemben úgy véli, hogy a BEOBANK-ot eredménykötelem terheli, és hogy neki kell viselnie az adatok közlésének a spanyol fél részéről történő elmaradásából eredő következményeket.

Egyik fél sem támasztja alá az érvelését jogirodalmi vagy ítélkezési gyakorlatra való hivatkozásokkal.

A békebíróóság sem talált e kérdést tárgyaló további jogforrásokat.

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikkének második bekezdése (a továbbiakban: EUMSZ) alapján a tagállamok bíróságai az uniós jog értelmezésére vonatkozó kérdéssel fordulhatnak az Európai Unió Bíróságához, amennyiben úgy ítélik meg, hogy ítéletük meghozatalához a Bíróság határozata szükséges. E megkeresés különösen célszerű, ha a fennálló ítélkezési gyakorlat láthatóan nem adja meg a szükséges iránymutatást.

Márpedig a jelen ügyben meghatározónak tűnik az a kérdés, hogy a pénzügyi intézményt gondossági vagy eredménykötelem terheli-e a kedvezményezettre vonatkozó információk tekintetében. Ugyanígy ezen információ terjedelme is jelentőséggel bír, és különösen az, hogy ennek az információnak azokra az adatokra mindenképpen vonatkoznia kell-e, amelyek lehetővé teszik a kedvezményezett jogalany (természetes vagy jogi személy) azonosítását. Másfelől a bíróság által megítélendő fizetési művelet (bankkártyával történő elektronikus fizetés) a mindennapi élet része, és az Unió különböző országaiban történő egységes jogalkalmazás elengedhetetlennek tűnik a döntés tényleges érvényesülésének biztosítása érdekében.

Ezért az Európai Unió Bíróságának a következő kérdéseket kell feltenni: [omissis]

[omissis]

[A rendelkező részben ismertetett kérdések]

Határozat

A békebíróóság elrendeli az eljárás iratanyagának az Európai Unió Bírósága részére történő megküldését és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

- 1° A 2007/64/EK irányelv 38. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében a pénzügyi szolgáltatót gondossági vagy eredménykötelem terheli-e a „kedvezményezettre vonatkozó információ” rendelkezésre bocsátásával kapcsolatban?
- 2° Az e rendelkezésben foglalt „kedvezményezettre vonatkozó információk” magukban foglalják-e azokat az információkat, amelyek lehetővé teszik a fizetés tekintetében kedvezményezett természetes vagy jogi személy azonosítását?

[omissis] [záróformulák és aláírások]

MUNKADOKUMENTUM